

21.11.2018

Dnro 145/61/18

Hallintovaliokunta
Eduskunta

U 33/2018 vp
Oikeusministeriön perusmuistio OM2018-00441

Perusmuistiossa on kysymys ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ja direktiiviksi koskien lainvalvontaviranomaisten rajat ylittävää pääsyä sähköiseen todistusaineistoon.

Valtakunnansyyttäjäviraston näkemyksen mukaan asetusehdotus on työryhmäkäsittelyssä edennyt toivottuun suuntaan.

Aikaisemmassa valmistelussa toimme esille, että asetuksessa tulisi säätää siitä, saako ja missä määrin asetukseen perustuvalla määräyksellä hankittua näyttöä käyttää myös muissa tilanteissa kuin siinä, mihin se on hankittu (ns. erityissääntö). Ehdotuksen nykyisen version artikla 12b sisältää tätä koskevan säännöksen.

Liikennetietojen ja sisältötietojen erottaminen (artikla 5 kohta 7 ja artikla 7a) ja eri menettelyn säätäminen näitä koskien ei näkemyksemme mukaan ole perusteltua.

Käytännössä liikennetietojen pyytäminen ilman, että samalla pyydetäisiin sisältötietoja, on harvinaista. Lisäksi liikennetietoja koskeva menettely vaikuttaa työlämmältä kuin sisältötietoja pyydetäessä tehtävä notifikaatio palveluntarjoajan sijaintivaltion oikeusviranomaiselle.

Pitäisimme parempana sisältötietoja koskevan notifikaation ulottamista myös liikennetietoihin. Artiklan 5 4-kohdan tämänhetkisen version mukaan liikenne- ja/tai sisältötietoja voi pyytää vain, jos tutkittavan rikoksen rangaistusmaksimi on vähintään kolme vuotta tai rikos sisältyy 4-kohdassa määritellyllä tavalla siinä lueteltuihin puitepäätöksiin tai direktiiveihin. Määräyksessä kuvatun rikoksen vertaaminen puitepäätöksen tai direktiivin sisältöön vaatii sellaista oikeudellista asiantuntemusta, mitä palveluntarjoajalta ei voi edellyttää.

21.11.2018

Dnro 145/61/18

Kiiretilanteita koskevan mahdollisuus hakea oikeusviranomaisen vahvistus jälkikäteen on perusteltu. Artiklassa on mielestämme hyvin säädetty tarpeelliset rajoitukset kiiremenettelyn käytölle.

Asetuksen soveltamisalaa on artiklassa 3 pyritty rikosprosessin lisäksi laajentamaan vankeusrangaistuksen täytäntöönpanoon tilanteessa, jossa vankeusrangaistukseen tuomittu välttelee sen täytäntöönpanoa tai on karannut (*"the convict absconded from justice"*). Mielestämme laajentaminen ei ole perusteltu. Mikäli kuitenkin soveltamisalaa tähän suuntaan laajennettaisiin, tulisi sen koskea vain vaaralliseksi tiedettyjä vankeja.

Neuvotteleva virkamies

Sampsa Hakala